

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

16. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

21. DUBNA 2019

Z obsahu:

**Největší zpráva,
kterou dějiny nikdy
nebudou moci
obsáhnout**

Homilie papeže
Františka při vigili
Zmrtvýchvstání Páně
31. března 2018 v římské
bazilice sv. Petra
- strana 2 -

Svatá Zita
Libor Rösner
- strana 4 -

**Potěšujte,
potěšujte můj lid**
- strana 6 -

**Charita ČR:
Zdravotní pojišťovny
ohrožují domácí péči**
- strana 7 -

**Ústřední
událost lidské historie**
P. M. Piotrowski TChr
- strana 8 -

**Cvičení
ve zbožném životě (5)**
Gaspar Loarte SJ
(1498-1578)
- strana 11 -

**Vizionář:
Tajemství zjevení v Tre
Fontane (52)**
Saverio Gaeta
- strana 13 -

Noël Coypel (1628-1707): Zmrtvýchvstání Krista

Největší zpráva, kterou dějiny nikdy nebudou moci obsáhnout

Homilie papeže Františka při vigiliích Zmrtvýchvstání Páně

31. března 2018 v římské bazilice sv. Petra

Tuto bohoslužbu jsme zahájili venku, ponoření do temné a chladné noci. Vnímáme tíži mlčení tváří v tvář smrti Páně; mlčení, ve kterém se každý z nás může poznat a které proniká puklinami učedníkovy srdce, když beze slov stojí před křížem.

Celé hodiny je oněmělý tváří v tvář bolesti, kterou způsobila Ježíšova smrt: co k tomu říci? Učedník se ocitl beze slov, vědom si svých vlastních činů během rozhodujících hodin Pánova života. Vzhledem k nespravedlnosti, která nad Mistrům vynesla rozsudek, zůstali učedníci zticha; vzhledem k pomluvám

a falešným svědectvím, kterým byl Mistr vystaven, zůstali učedníci zticha. Během zdrcujících a bolestných hodin umučení zakusili učedníci dramatickým způsobem svoji neschopnost riskovat a promluvit v Mistrův prospěch; ba co víc, zapřeli ho, skryli se, utekli a ztichli (srov. Jan 18,25–27).

Je to noc mlčení zkřehlého a ochromeného učedníka, který tváří v tvář mnoha bolestným situacím, jež ho obklopují a svírají, neví, kam se vydat. Je to učedník dneška, oněmělý tváří v tvář imponující realitě, která vytváří dojem, ba dokonce víru, že nespravedlnost, kterou mnozí

naši bratři prožívají ve svém těle, je naprosto nepřemožitelná.

Je to konsternovaný učedník, ponořený do zdrcující rutiny, která jej zbavuje paměti, umlčuje naději a utváří návyk říkat si: „Vždycky tomu tak bylo.“ Je to oněmělý a zachmuřený učedník, který si zvykl a považuje za normální Kaifášův výrok: „Vy vůbec nic nevíte ani nemyslíte na to, že je pro vás lépe, když jeden člověk umře za lid, než aby zahynul celý národ.“ (Jan 11,50)

Pokračování na str. 12

Ježíš žije! Jaká to radostná zvěst pro celé lidstvo! Vždyť Ježíš svým zmrtvýchvstáním potvrdil všechno to, co učil a konal v době svého pozemského života. A že by to vše byl jen klam a podvod? Jde o historickou jistotu (str. 8–10), a přesto tolik lidí ve vzkříšeného Ježíše nevěří! Zatvrzelost lidských srdcí, někdy snad i nezaviněná nevědomost...

A teď otázka: Žije pro mne Ježíš opravdu? Pokud ano, musí mé srdce překypovat radostí, musí z mého života vyzařovat skutky, které se líbí Ježíši, a snad by měla i z našich úst tryskat slova radostné zvěsti. Každý tak na svém Bohem určeném místě ve společnosti se můžeme stát svědky – a měli bychom jimi být – Ježíšova vítězství nad hříchem a nad smrtí. Tak jako se jimi stali G. F. Händel a interpreti jeho oratoria *Mesiáš*. (str. 6) Konečně tak i svatá Zita ve svém životě pro Pána naplňovala svá vlastní slova: „Ruce při práci, srdce u Boha.“ (str. 4–5) Je-li srdce u Boha, či lépe: Bůh v mém srdci, pak všechno, co děláme, mluvíme, na co myslíme, slouží skutečně k větší cti a slávě Boží. Pokud ovšem nepodlehne d'áblu pokušení a nehřešíme.

Editorial

Právě pokušení pýchy je tím, co by mohlo pokřivit, či snad dokonce i zničit naše hlásání radostné zprávy o Ježíši zmrtvýchvstalém, o Bohu, který stále žije, i dnes. Můžeme totiž podlehnout určitě ješitnosti, že jsme-li věřící a žijeme-li ctnostným životem, pak se cítíme „pevně v kramflecích“ a hřeje nás vědomí o tom, jak jsme dobří a jak jsme na tom lépe než ti druzí. Toto pokušení se často podceňuje, ale neměli bychom je brát na lehkou váhu, protože podlehnouti těmto svodům ve skutečnosti brání působení Boží milosti v nás a skrze nás. Neboť milost nejnějněji působí v srdci pokorném, uvědomujícím si svoji vlastní nedostatečnost a reálnou závislost na Trojjediném Bohu. A když k tomu přidáme ještě vědomí, že pýcha je základem veškerého hříchu a zla a že je dokonalým nástrojem d'áblůvým v boji o naši duši, pak nám jistě nebude zatěžko přijmout i to, že bojovat proti pýše je stěžejním duchovním úkolem každého z nás. (str. 11–12)

Není pak nic smysluplnějšího, než se ve svém duchovním boji utíkat k té, kte-

rá je Matkou milosrdenství, Matkou Boží a nás všech, k Panně Marii. V mnoha svých zjeveních nám nabízí svůj ochranný plášť – např. ve Fatimě, v Tre Fontane (str. 13) – a ve své nekonečné mateřské lásce touží po tom, aby se pod něj skryli všichni lidé. A jestliže byla Panna Maria obdařena Bohem takovou mocí, že drtí satanovu hlavu, bylo by sebezníčující a urážlivé její ochranný plášť znevažít, odmítnout...

Milí čtenáři Světa! Víme a věříme, že Ježíš vstal z mrtvých, On – Bůh a Pán. Vědomí si své vlastní křesťanské zodpovědnosti za hlásání této radostné zvěsti, přijmeme pod ochranou a vedením Panny Marie znovu Boha do svého srdce a umožníme mu plně působit jeho milostí – v nás a také skrze nás. Kéž obvyklé přání požehnaných Velikonoc pro nás není jen rutinním výrokem, ale zažehne v nás nový plamen lásky k Bohu. Vždyť on po sebeoběti vstal z mrtvých a potvrdil tak svoji nadpřirozenou, vše převyšující moc, ale i lásku ke svému tvoru, k nám lidem. Nikdo mu není lhostejný... Trojjediný Bůh nám zehnej a Panna Maria nás chraň!

Za redakci Světa Daniel Dehner

Čím temnější je noc, tím jasněji pak zazáří nový den. Můžeš se o tom přesvědčit spolu s Marií Magdalénou, která od pátečního večera tone v noci smutku. Celou sobotu i dnešní noc proplakala v bolestné touze a lítosti, že nemůže za Pánem, kterého tolik miluje, protože jí odpustil mnoho hříchů⁽¹⁾. Sotva nastala neděle, vyběhá bez rozpaků a ještě za tmy spěchá ke hrobu.

Dodej si odvahy a připoj se k Marii. Nemáš snad s ní mnoho společného? Vyprav se za Ježíšem, i když tě ještě obklopuje tma. Nečekej, až se v tobě rozední. Nestarej se, kdo ti odvalí kámen, který ti stojí v cestě. Nechej se ovládnout jedinou jistotou jako Marie: Musím za Ježíšem!

Připrav se však na to, že nic nenajdeš tak, jak si to představuješ. Nepokládej to však za zklamání, ale naopak za důvod k radostnému překvapení. Nenacházíš-li to, co čekáš, je tomu tak proto, že Pán pro tebe připravuje něco mnohem většího, než si můžeš představit. Vůbec si proto nepřipouštěj myšlenku, že by ti chtěl uchystat jen zklamání. Všechna rozčarování z prázdnoty jsou ovocem tvé nedostatečnosti. V přetrvávající noci a nejistotě se vždy vracej pokorně a s důvěrou k jeho slovům, a to nikoliv sám, ale ve společnosti jeho Ducha. Pros jej přitom stále v pokoře, aby ti pomáhal porozumět jejich pravému smyslu. Je k tomu zapotřebí překročit s velkou rozhodností práh naděje a důvěry.

Stanuli jste s Marií překvapení u prázdného hrobu. Čemu se divíte? Neříkal snad Pán nejdříve, že po třech dnech vstane⁽²⁾? Čím to, že na tato slova pro vás plná útěchy si vzpomněli jen jeho nepřátelé jako na slova, ze kterých mají nyní obavy?⁽³⁾ Je to pro tebe velkým poučením, že i ta nejdůležitější a nejvýznamnější poselství božského učitele je možno dokonce zcela přeslechnout. Jsme už tak smělí, že nebereme vážně ani to, co Bůh říká zcela přímo a nepokrytě. Uvědom si, o co všechno bys zůstal ochuzen, kdyby mírou všech věcí mělo být jen to, co si umíš představit a pochopit. Svět existuje i tam, kam nedohlédneš. U lidí je to nemožné, ale u Boha je možné všechno.⁽⁴⁾ Vždyť to, co Bůh

připravil pro ty, kteří ho milují, je tak nesmírné a všechno přesahující, že na to člověk nikdy ani nepomyslí.⁽⁵⁾ Tento otevřený a prázdný hrob je ve skutečnosti plný radosti a naděje.

Poklekní s úctou na místě, které *jediné smělo znát čas i hodinu, kdy Kristus vstal z říše zemřelých*⁽⁶⁾. Vyčkej v tomto klanění příchodu prvních dvou apoštolů. První ze všech, kdo pochopí a uvěří, je učedník,

který ležel na Ježíšových prsou⁽⁷⁾. Ten je pro tebe nejspolehlivějším svědkem. Jeho

se ptej. V tlukotu Ježíšova Srdce je pravý klíč ke všem jeho tajemstvím. Vypros si od Ducha Svatého dar, abys mohl na cestě k opravdové víře překročit i práh lásky.

To, čemu máš uvěřit, není jen ohromující skutečnost, že Pán vlastní mocí vstal z hrobu, jak předpověděl. Neméně důležité je pro tebe ujištění apoštola, že zde Ježíš Kristus vítězí nad smrtí jako Hlava těla, jehož údem ses ve křtu stal i ty⁽⁸⁾. Dnes i tebe slavně vytrhl z *moci temnosti*⁽⁹⁾, ale nikoliv proti tvé vůli. Musíš nejdříve jako on také dobrovolně podstoupit smrt. Přijímáš-li dar s *Kristem být vzkříšen*, pak musí být nejdříve tvůj *starý člověk ukřižován*, abys už *neotročil hříchu*⁽¹⁰⁾. V čem spočívá takové dobrovolné ukřižování? V tom, že v sobě umrtvuješ všechno pozemské: *smilstvo, nečistotu, chlípnost, zlou žádostivost a chamtivost*, že odložíš *hněv, prchlivost, zlobu, ošklivé řeči*, že zcela *svlečeš ze sebe starého člověka s jeho počínáním*⁽¹¹⁾.

Takové umírání jistě není bezbolestné, ale stojí za to *brát na sebe den co den kříž*⁽¹²⁾, protože je to jediná cesta k tvému zcela novému životu, který nepomine, který je už nyní s *Kristem skryt v Bohu*. Sláva jeho Syna je i tvou slávou a projeví se to v plnosti, *až se ve slávě ukáže Kristus, náš život*. Proměň svůj život od základu vědomím, že ačkoliv se dosud nacházíš na zemi, tvůj život je už u Otce v nebi.

Usiluj tedy o to, co pochází shůry, kde je Kristus po Boží pravici. Bude-li tvé srdce zabydleno v Bohu, jak by ses mohl ohlížet po tom, v čem tak usilovně a tak prohnaně hledají své potěšení pohané? Čím by tě mohli obohatit? *Vždyť mají rozum zatemněný a jsou vyloučeni z Božího života, je v nich nevědomost, oddávají se nečistotě*

Záruka života

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Učedník spatřil vše a uvěřil.

Liturgická čtení

1. čtení – Sk 10,34a.37–43

Petr se ujal slova a promluvil: „Vy víte, co se po křtu, který hlásal Jan, událo nejdříve v Galileji a potom po celém Judsku: Jak Bůh pomazal Duchem Svatým a mocí Ježíše z Nazareta, jak on všude procházel, prokazoval dobrodiní, a protože Bůh byl s ním, uzdravoval všechny, které opanoval ďábel. A my jsme svědky všeho toho, co konal v Judsku a v Jeruzalémě. Ale pověsili ho na dřevo a zabili. Bůh jej však třetího dne vzkřísil a dal mu, aby se viditelně ukázal, ne všemu lidu, ale jen těm, které Bůh předem vyvolil za svědky, totiž nám, kteří jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání. On nám přikázal, abychom hlásali lidu a se vši rozhodností dosvědčovali: To je Bohem ustanovený soudce nad živými i mrtvými. O něm vydávají svědectví všichni proroci, že skrze něho dostane odpuštění hříchů každý, kdo v něho věří.“

Dokončení na str. 5

a chamtivosti⁽¹³⁾. K čemu by ti tedy bylo to, co tak halasně nabízejí, jestliže ty již máš v sobě nejvyšší radost a život zmrtvýchvstalého Pána? Vždyť už *nežiješ ty, ale v tobě žije Kristus, protože si tě zamiloval a za tebe se obětoval*⁽¹⁴⁾.

Jestliže všechna modloslužebná nečistota a chamtivost nemá být mezi námi ani jmenována⁽¹⁵⁾, tím spíše jí nesmíš dovolovat, aby pod záminkou zábavy či ukrácení chvíle vstupovala do tvého domu a pak i do tvého srdce. Tvůj dům ať naplňují *žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně*⁽¹⁶⁾.

Jestliže totiž v sobě nenajdeš dosti ochoty přidružit se dobrovolným umíráním starého člověka k Ježíši v jeho zmrtvýchvstání, *marná je tvoje víra*⁽¹⁷⁾.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Lk 7,47; ⁽²⁾ Mk 8,31; 9,31; 10,34;

⁽³⁾ srov. Mt 27,63n; ⁽⁴⁾ Mt 19,26;

⁽⁵⁾ srov. 1 Kor 2,9; ⁽⁶⁾ velikonoční chvalozpěv;

⁽⁷⁾ Jan 13,23; ⁽⁸⁾ srov. 1 Kor 12,27;

⁽⁹⁾ srov. Kol 1,13; ⁽¹⁰⁾ srov. Řím 6,6;

⁽¹¹⁾ srov. Kol 3,8n; ⁽¹²⁾ srov. Lk 9,23;

⁽¹³⁾ srov. Ef 4,18n; ⁽¹⁴⁾ srov. Gal 2,20;

⁽¹⁵⁾ srov. Ef 5,3; ⁽¹⁶⁾ Kol 3,16;

⁽¹⁷⁾ srov. 1 Kor 15,17

Svatá Zita

Choť bl. Karla Rakouského, císařovna Zita, dostala jméno podle služky žijící ve 13. století. Vznešená císařovna, která musela přestát mnoho těžkostí, měla opravdu výtečnou patronku a přímluvkyni v této ženě, jež byla vzorem pokory a trpělivého snášení všech protivenství. Zcela jistě i s její pomocí vše s neochvějnou důvěrou v Boží prozřetelnost a s noblesou sobě vlastní zvládla.

Svatá Zita se narodila v roce 1218 v Monsagrati nedaleko Luccy chudým rolníkům. Žili z toho, co si sami vypěstovali, žili však také v bázni Boží a k té své dvě dcery vedli. Zejména matka učila Zitu se starší Markétou hodnotit vše podle prostého klíče – zda se daná věc Bohu líbí, anebo nelíbí. Markéta v jistém věku shledala, že se Bohu líbí, aby vstoupila k cisterciáčkám, Zita pochopila, že se mu líbí, aby zůstala ve světě.

Když bylo Zitě 12 let, zemřel jí otec. Vdova s dospívající dcerou stála před hrozbou zoufalé chudoby, proto uvítala možnost, která se Zitě naskytlá, a poslala ji do Luccy za služku do zámožné rodiny obchodníka Fatinelliho v naději, že jí tam bude lépe.

První roky služby u Fatinelliových byly pro Zitu kruté. Panstvo pro ni nemělo dobrého slova, na jedné straně tu byl popudlivý a přehnaně přísný pán domu, na druhé straně jeho věčně nespokojená manželka. S těmito jejich nežádoucími povahovými rysy se musela dennodenně potýkat, na každém kroku narážela na jejich nelibost a na hlavu se jí sypaly výtky. Stejně tak od ostatní čeledi, která našla v bezbranné dívence ideální terč na vylévání si své zlosti. S postojem obdivuhodným u tak mladičké dívenky Zita nedala zrnku nevraživosti v půdě svého srdce zakořenit, natož vzkličít, a naučila se pohlízet na rodinu svých chlebedárců jako na Svatou rodinu – v Paganu Fatinellim spatřovala sv. Josefa, v jeho choti Pannu Marii a v dětech Ježíše.

Zitu v tom posilovala častá modlitba a každodenní účast na mši svaté v kostele sv. Frigidiana, na kterou si musela vždy notně přivstat. Uvedla do svého života několik osobních kajících praktik, jako bylo spaní na holé zemi, chození bosky i v nečase, ba i v zimě, případně odpírání si chutných pokrmů, které raději rozdávala žebrákům za zdmi honosného domu

Fatinelliových, a spokojovala se namnoze jen s chlebem a vodou. Odmítala spolupracovat se s ostatním služebnictvem v jeho tichém odporu vůči pánům. Sloužící ji proto neměli rádi a ať už z obyčejné nevraživosti, anebo z potřeby znevěrohodnit Zitu v očích svých pánů, kdyby na ně měla tendence žalovat, ji před nimi neustále pomlouvali a osočovali z nedbalosti a lenosti. Panstvo uvěřilo spíše mnoha hlasům křivých obvinění své čeledi než tiché a povolné Zitě, která se všem těm nařčením příliš nebránila a v mlčenlivosti všechna příkoří trpělivě snášela. Učila se při tomto nesení kříže uchovávat si v srdci lásku ke svým nepřítelům a zapírat samu sebe.

Svatá Zita

Zita chtěla patřit výlučně Ježíši Kristu, ne sobě, ne druhým, ne nějakému muži. Byla rozhodnuta prožít svůj život v panenství a v otázkách týkajících se 6. přikázání byla zvláště obezřetná. Varovala se být přítomna dvojsmyslným rozhovorům, varovala se probouzet ve své mysli myšlenky, jimiž by toto Boží přikázání přestupovala. O nápadníky díky svému původu neměla nouzi, všechny nabídky ovšem odmítala už v samém zárodku. Jen jed-

nou musela v sebeobraně jistému neodbytnému mladíkovi, který ji zastihl samotnou v alkovně, pořádně podrápat obličej nehty, aby pochopil, že své rozhodnutí zůstat pannou míní vážně.

Co bylo pro panstvo nejdůležitější, byla Zitina pracovitost a píle, s nimiž výborně zvládala všechny činnosti. Zitě nečinilo potíže vykonávat jakoukoli svěřenou práci, protože ve svých očích konala každou práci pro Boha. Proto pracovala s radostí, navíc její vůdčí myšlenkou bylo, že líný člověk se nemůže líbit Bohu a že zbožnost vyhýbající se povinností je falešná.

Díky tomu si v průběhu dalších let získala i tak náročné a podezíravé panstvo Fatinelliových na svou stranu. Fatinelliiovi si konečně povšimli Zitiny poctivosti a skromnosti a pojali k ní důvěru. Svěřili Zitě dozor nad celou domácností, zodpovídala za její chod, rozdělávala práci ostatní čeledi. Kdysi poslední se stala první. Fatinelliiovi zašli ve své důvěře k Zitě dokonce až tak daleko, že ji pověřili výchovou svých potomků – výchovou, nikoli vzděláváním, na to najali jiné lidi. Zita vedla děti mohovitého obchodníka především k tomu, čím sama oplývala – k bázni Boží, lásce k Bohu a bližním, učila je pěstovat v srdcích křesťanské ctnosti, vědomí zodpovědnosti za své činy a cit pro chudé.

Rovněž jako správkyně domácnosti a nadřízená ostatního služebnictva dbala krom bezvadně odvedené práce i o vnitřní život každého ze sloužících. Vytrvale usilovala, aby v první řadě pomýšleli na Boha, ne na sebe samy a své tělesné potřeby. Služebným, zejména těm mladším, se snažila vštípit myšlenku, že čistota je pro ženu nade vše a že ten, kdo propadá smyslnosti, vzdaluje se dobrovolně od Boha a utápěním v ní si uzavírá cestu k nebeskému Otci.

Snad ani není třeba podotýkat, že Zita svého výsadního postavení ani náznakem nezneužívala a že se naopak pro mnohé z nich stala důvěrníci, k níž se mohli chodit vypovídat ze svých těžkostí. Nesčíslněkrát též pro ně u svých pánů vyprošovala odpuštění za nějaké provinění; sama přitom dokázala zakročit docela rázně, když někdo očerňoval druhé a vedl nepřístojné řeči. Raději než potrestání volila preventivní v podobě vlastního dobrého příkladu

a vlídného slova při vedení ostatních. Ne všichni však unesli skutečnost, že teď je Zita nad nimi. Pohrdali jí, když byla ničím, nenáviděli ji a záviděli jí teď, když byla v porovnání s nimi někým, a proto ji u pánů o to více pomlouvali. Se zlou se potázali, ve světle nového pohledu na Zitu důvěru Fatinelliových vůči ní už těžko mohlo něco oslabit. Proto raději vyhodili na dlažbu sluhu, který na setkání trusil na Zitinu adresu nejspíše poznámky, a dokonce i před ní samotnou, když Zita prohlásila, že bude kvůli tomu muset jejich dům opustit.

Pochopitelně se musela přemáhat i v jiných případech, avšak celá její osobnost byla zaměřená k Bohu, proto z ní vyzařovaly dobrota a láskyplnost. K dobrému příkladu přispíval bezpochyby i fakt, že Zita se od chvíle svého povýšení nezáčala vyhýbat svým povinnostem, že netrávila čas v kostele na úkor práce a nestávala se v očích druhých pouhou modlilkou, která se štítí práce. Ba i když zestárla a její zaměstnavatelé ji zprostili veškerých povinností, aby se mohla konečně celé dny oddávat modlitbě a rozjímání, nepřijala tuto upřímně míněnou nabídku pramenící z nefalšovaného respektu, který k ní Fatinelliovi chovali; chtěla dostat všem svým povinnostem. V té době již byla na takové duchovní výši, že už žádná činnost nestavěla překážky mezi ní a Bohem, naopak, spíše ji s ním více spojovala. Byla přece odmala zvyklá dělat vše pro něj a v jeho jménu. „*Ruce při práci, srdce u Boha,*“ říkala.

Vztah pánů k Zitě dokresluje nejlépe historka, která se udála v blíže neurčeném roce. Jednou o Vánocích se Zita vypravila na mši do nedalekého kostela sv. Frigidiána a zase, jak byla zvyklá, nalahko, přestože byla třeskutá zima. Zastavil ji signore Fatinelli a sám od sebe této obyčejné služce vložil na ramena svůj drahocenný kožíšek s poznámkou, že ho má přinést zpět. Dobře totiž věděl o Zitině zvyku obdarovávat chudé prvním posledním. Její milosrdenství znali totiž chudí po celé Luce, nikdy se nestalo, že by někdo od dveří Fatinelliových odešel s prázdnou nebo že by ona přešla kolem žebráků, aniž by je něčím obdarovala.

Před kostelem však Zita potkala starce třesoucího se zimou. Zželelo se jí ho, a proto ho zabalila do pánova kožíšku

Svatá Zita

s tím, že po mši jí ho musí vrátit. Po mši však po starci nebylo ani vidu ani slechu. Bála se pánovy reakce. Fatinelli jí také zle vyčínil, že si nesmí dovolit rozdávat z cizího, že to se přece přiči nejen dobrým mravům, ale že se to zaručeně nemůže líbit ani Bohu. Zita zkroušeně přijala všechny výtky jako oprávněné a snažela je až do poledne, kdy se ve dveřích domu objevil onen starý muž a vrátil jí půjčený kožíšek. To ještě zvýšilo její úctu v očích panstva, protože Fatinelliovi měli za to, že šlo o anděla.

V dubnu roku 1278 Zita ochořela. Pět dní zmítala jejím tělem prudká zimnice, až jí 27. dubna přivodila smrt. Když pak Zitino už vychladlé tělo připravovaly ženy do rakve, zjistily, že má do masa kolem beder zarostlý kající pás, který ve skrytosti od mládí nosila.

Skrytostí se ovšem nevyznačoval Zitin život, jehož svatost byla známa všem. I proto nebyla pohřbena na hřbitově jako většina ostatních, ale v kostele sv. Frigidiána – ona, pouhá služka. To bylo něco nevidaného. Úcta k ní se šířila do daleka, už čtyři roky po její smrti povolil biskup Luccy na základě její pověsti i na základě zázraků, jež se na jejím hrobě děly, její veřejnou úctu. Sám velký Dante Alighieri hovoří ve své Božské komedii o radním z města Lucca jako o „*radním Zity svatě*“. Bylo tedy jen otázkou času, kdy některý z papežů prohlásí, že tato dobrá a věrná služebnice, která byla věrná nad málem, je ustanovena nad mnohým, že vešla a raduje se u svého Pána. Stalo se tak v roce 1696, když papež Inocenc XII. Zitu, jejíž tělo bylo po exhumaci v roce 1652 nalezeno neporušené, svatořečil.

Pius XII. v roce 1955 sv. Zitu prohlásil patronkou služek. Je též patronkou číšníků a k tomu zobrazována mj. se džbánem – na památku zázraku, při němž se ve džbánu v jejích rukou změnila voda ve víno.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

2. čtení - Kol 3,1-4

Když jste s Kristem byli vzkříšení, usilujte o to, co pochází shůry, kde je Kristus po Boží pravici. Na to myslete, co pochází shůry, ne na to, co je na zemi. Jste přece už mrtví a váš život je s Kristem skrytý v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, váš život, potom se i vy s ním ukážete ve slávě.

Evangelium - Jan 20,1-9

Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že je kámen od hrobu odstraněn. Běžela proto k Šimonu Petrovi a k tomu druhému učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali

Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a zamířili ke hrobu. Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první. Naklonil se dovnitř a viděl, že tam leží pruhy plátna, ale dovnitř nevešel. Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží pruhy plátna. Rouška však, která byla na Ježíšově hlavě, neležela u těch pruhů plátna, ale složená zvlášť na jiném místě. Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel ke hrobu první, viděl a uvěřil. Ještě totiž nerozuměli Písmu, že Ježíš musí vstát z mrtvých.

Potěšujte, potěšujte můj lid

Vesmír, největší mistrovské dílo umělecké tvorby, vzešel ze Stvořitelovy lásky. Proto každý, kdo s otevřeným srdcem pozoruje stvoření, pocítuje něco z této tvořivé lásky našeho Boha. Podobně je to i s posluchači „Mesiáše“, jednoho z nejznámějších barokních oratorií. Kdo by necítil něco z velikonočního jásotu, když uslyší sborové „Aleluja“, anebo nepocítil lásku Dobrého pastýře při duetu „Bude pást své stádo jako pastýř“? Je důležité, abychom věděli, že milostivý účinek tohoto díla je plodem hlubokého utrpení.

Georg Friedrich Händel

Georg Friedrich Händel se narodil v německém městě Halle an der Saale v roce 1685 a už od malička projevoval mimořádné hudební nadání. Napsal více než 40 oper, 25 oratorií, skládal pro anglický dvůr církevní hudbu, jakož i mnohá jiná díla. V Londýně, kde žil až do své smrti v roce 1759, vedl dokonce vlastní operní dům. Avšak hudební inspirace byly nad tělesné síly tohoto génia, takže uprostřed tvorby jako dvaapadesátiletý utrpěl mozkovou mrtvici. Se železnou vůlí si vybojovával znovu své zdraví, a když se po několika měsících vrátil z Aachen do Londýna, zdálo se mu, jako by se vrátil ze světa mrtvých. Bez toho, aby se aspoň trochu šetřil, se tento hudební skladatel a dirigent znovu vrhl do práce.

Jen o čtyři roky později ho postihlo ještě větší utrpení. Během tvrdé zimy musel zrušit tolik představení, že nedokázal financovat své hudebníky. Stav vyčerpá-

Joan Sutherlandová (1962)

ni, který předtím zasáhl jeho tělo, postihl nyní také jeho duši. Händel upadl do hluboké deprese a neustále se ptal sebe samého, proč vlastně ještě žije.

Když se 21. srpna 1741 vrátil pozdě večer domů docela zničený, což se stávalo v poslední době dost často, před dveřmi našel svazek popsaných papírů. Nahoře ležel dopis od básníka Charlese Jennense, jenž napsal libreto i pro jiná Händlova oratoria. V dopise stálo: „Doufám, že se Vy, Mistře, slitujete nad mými ubohými slovy.“ Händel se němě díval na svazek papírů, kde byl velkými písmeny napsán

Po představení odpověděl G. F. Händel jednomu obdivovateli Mesiáše: „Bylo by mi líto, kdyby oratorium posluchače jen pobavilo, mým přáním je učinit je lepšími.“

název nového díla: MESIÁŠ. Potom četl dále: „Potěšujte, potěšujte můj lid!“ Tato slova ho zasáhla jako blesk. Sotva je přečetl, už ve svém nitru slyšel hudbu. Bylo to, jako by k němu promluvil Bůh osobně a přitom probudil jeho nitro k novému životu. Ihned sáhl po papíru a peru a začal komponovat.

Händel pracoval horečně ve dne v noci nepředstavitelnou rychlostí. A již za 24 dní byla partitura úžasného oratoria pro sbor a orchestr hotová. Později byla rozšířena.

Dne 13. dubna 1742 v Dublinu Händel osobně dirigoval jeho premiéru. Až do vysokého věku opakovaně uváděl toto mistrovské dílo, avšak z vděčnosti za „zmrtevýchvstání“, které přitom sám prožil, výnos z těchto koncertů vždy daroval na dobročinné účely. Byl si vědom, že Meisáš ho vysvobodil z jeho vnitřní tmy a znovu mu daroval život.

„Vím, že můj Vykupitel žije“

Nejen Händel dostal milosti, aby mohl oratorium zkomponovat, ale také mnozí posluchači při Mesiášovi prožili mimořádné milosti. Podobně tomu bylo i s hudebníky, kteří tuto skladbu mohli hrát a zpívat. Světoznámá australská operní zpěvačka Joan Sutherlandová působila v roce 1962 při londýnském symfonickém orchestru a zpívala sopránové sólo „Vím, že můj Vykupitel žije“. Známá svojí dokonalostí, zazpívala na zkoušce už napoprvé svůj part bezchybně, ale dirigent, sir Adrian Boult, ji s úsměvem poprosil, aby árii zopakovala. Joan se opět snažila a árii znovu s jistotou zazpívala. I navzdory tomu však sir Boult nebyl spokojen. I potřetí se tedy ozval její brilantní soprán. Poněvadž při zkoušce není přítomné publikum, její výkon ocenil orchestr. Ale ani teď to dirigentovi nestačilo. Netrpělivá a mírně nahněvaná se pěvkyně zeptala, co má ještě vylepšit. Dirigent jí tichým hlasem odpověděl: „Zpívala jste: Vím, že můj Vykupitel žije, ale ve vašem hlase jsem necítil, že žije. Žije pro vás Bůh opravdu?“ Joan zazpívala svůj hudební part ještě jednou a přitom jí tekly slzy po tváři. Ale neplakala jen ona. Také hudebníci byli dojata a milostí natolik dotknuti, že generálku museli přerušit. Všem zůstala tato mimořádná zkouška živě v paměti a v tento den mnozí z nich vyslali k nebi vroucí modlitbu.

*Z Vítězstvo Srdca 123/2018 přeložil-dd
(Redakčně upraveno)*

Charita ČR: Zdravotní pojišťovny ohrožují domácí péči

Představte si, že si u vás někdo objedná práci. Vy ji odvedete kvalitně, včas a v plném rozsahu. Vyúčtujete ji – a poté se dozvíte, že dostanete zaplacené jenom tři čtvrtiny. Případá vám to správné a spravedlivé? Přesně takhle se totiž chovají už mnoho let zdravotní pojišťovny k Charitě Česká republika a dalším poskytovatelům domácí zdravotní péče. Říkají tomu regulace. A kvůli tomuto přístupu je nyní domácí péče ohrožena. I proto oznamujeme pokračování stávkové pohotovosti a za podpory odborů vyzýváme zdravotní pojišťovny k okamžitému řešení situace.

Poskytování zdravotní péče doma je trend, který umožňuje pacientům zůstat i přes jejich obtíže doma, s jejich blízkými. Často až do konce života. Charita začala s touto formou péče jako s experimentem společně s Ministerstvem zdravotnictví krátce po sametové revoluci, v roce 1991. Osvědčila se ve všech ohledech: pro rodiny pacientů, které se o své blízké chtějí starat, je to nenahraditelná pomoc.

Pro stát a zdravotní pojišťovny jde zase ve srovnání s pobytem v nemocnici nebo v některém z lůžkových zařízení dlouhodobé péče o nejlevnější variantu. A právě tato forma služeb je teď v ohrožení kvůli zdravotním pojišťovnám, které ji oproti nemocnicím znevýhodňují. V extrémním případě hrozí až její likvidace. Pojišťovny totiž proplácejí jen část výkonů, které zdravotníci z Charity provedou. Stávková pohotovost, do níž se vedle Charity Česká republika zapojily i Asociace domácí péče, Česká asociace sester – sekce domácí péče a odborná společnost Gratia Futurum 913, trvá už od srpna 2018. S ministrem zdravotnictví i zástupci zdravotních pojišťoven jsme za poslední rok absolvovali sedm jednání, avšak žádný z našich požadavků zatím nebyl splněn.

Nízké platy sester

„Pro zdravotní pojišťovny jde o směšné částky – domácí zdravotní péče činí necelé 1 procento výdajů zdravotního pojištění. Ale nám jde o existenci. Už skoro rok požadujeme, aby našim sestřičkám byly doplacený peníze, o které přišly v posledních dvou letech kvůli nespravedlivým

regulacím. Celkově je to téměř 30 milionů. V současné chvíli přicházejí od zdravotních pojišťoven konečná vyúčtování za loňský rok – a opět je zřejmé, že nebyl vyslyšen ani náš nejmenší požadavek, aby výše regulací nesnížila konečnou cenu bodu pod jednu korunu,“ udává zdravotní koordinátorka Charity Česká republika Ludmila Kučerová. A dodává, že naši stávkovou pohotovost podporuje i Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče ČR a považuje ji za oprávněnou.

Nespravedlivě regulovaný systém úhrad domácí zdravotní péče tak stahuje mzdu zdravotní sestřičky, která zdravotní úkony u pacientů provádí a jejíž práce má být placena právě z úhrad zdravotní pojišťovny, hluboko pod celostátní průměr platu sester. Ale nejen to – do chronické tíživé finanční situace se tím dostávají také organizace, které tuto domácí zdravotní péči poskytují.

„My si pacienty nevybíráme, proto máme často ty nejtěžší případy, k nimž je třeba jezdit několikrát denně. A neurčujeme si ani, které výkony máme provést: stanovuje je pacientův ošetřující lékař a zákon nás zavazuje, abychom je provedli,“ uvádí ředitel Charity Česká republika Lukáš Curylo. Potíž pak nastává, když zdravotní pojišťovny zaplatí jen část provedených výkonů. Na poskytovatele totiž zdravotní pojišťovny uplatňují tzv. regulaci, která výslednou výši vyplacených peněz sníží. Regulace může fungovat u výkonů lékařů, kteří si jejich počet určují sami, a pojišťovny tak regulací brání případnému zneužívání.

Regulovat ovšem indikované, tedy lékařem stanovené výkony sestrám domácí zdravotní péče je nesmyslné a nespravedlivé.

Zmíněná cena bodu, jímž se přepočítávají odvedené výkony, je dalším z podstatných témat. Odvíjejí se od ní mzdy zdravotních sester v domácí péči a rovněž ovlivňuje proplácené náklady na zdravotnický materiál potřebný k ošetření. Jenomže zatímco za posledních 11 let se vše zdrazilo, cena jednoho bodu se naopak snížila – z 1,11 Kč na dnešních 1,05 Kč. Neodráží tak ani reálnou hodnotu lidské práce, ani cenu zdravotnického materiálu nutného pro daný výkon.

Červená mašle

I proto jsme v srpnu 2018 vstoupili do stávkové pohotovosti. Víc udělat nemůžeme – nemůžeme opustit naše pacienty a vstoupit do faktické stávky, byť na jediný den. Ani nechceme, protože nebojujeme s našimi pacienty, ale za ně. A odbory jsou na naší straně. „Plně podporujeme stávkovou pohotovost a požadavky sester domácí péče. Současná situace je tristní. Sestry, které v terénu odvádějí kvalitní, potřebnou a nenahraditelnou zdravotní péči, jsou finančně podhodnocené, společensky nedocenené a svými mzdami sponzorují a zachraňují systém. Bez nich by mnozí pacienti skončili v nemocnicích, což je pro ně složitější, navíc nemocniční péče je dražší. Není ovšem možné, aby sestry, které do svého povolání – či spíše poslání – dávají samy sebe, byly dál zneužívány. Opakovaně varujeme, že celý systém

Poselství Panny Marie pro Mirjanu Soldo:

„Drahé děti, jako Matka, která zná svoje děti, vím, že vzdycháte po mém Synu. Vím, že vzdycháte po pravdě, po míru, po tom, co je čisté a ne falešné. A proto se k vám já, jako Matka, v lásce Boží obracím a vybízím vás, abyste modlíce se čistým a otevřeným srdcem, samy v sobě poznaly mého Syna – jeho lásku, jeho milosrdné srdce. Můj Syn ve všech věcech viděl krásu. On hledá dobro ve všech duších, dokonce i to malé, skryté, aby odpustil zlo. A proto, děti moje, apoštolové mojí lásky, vyzývám vás, abyste se mu klaněly, abyste mu neustále děkovaly a abyste byly důstojné. Protože On vám říkal božská slova, slova Boha, slova, která jsou pro všechny a navždy. Proto, děti moje, žijte radost, přívětivost, jednotu a vzájemnou lásku. To je to, co je vám v dnešním světě potřebné. Tak budete apoštolové mojí lásky. Tak budete svědčit o mém Synu správným způsobem. Děkuji vám.“

2. dubna 2019

zdravotnictví je před kolapsem. Není za pět minut dvanáct, ale pět minut po dvanácté. Kvalitní a dostupné zdravotnictví se bez peněz udržet nedá,“ uvádí Dagmar Žitníková, předsedkyně Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče ČR.

Proto nyní pozvedáme svůj hlas a doplňujeme jej symbolickou červenou mašlí, kterou si připínáme. Mašlí, která znamená, že jsme svázáni s lidmi, jimž svou péči poskytujeme. Mašlí, která připomíná srdce. Červenou, jako láska i jako krev. I jako červená linie, kterou už jsme překročili. Mašlí, která symbolizuje i to, že při své práci máme svázané ruce.

Prohlášení Charity ČR, Asociace domácí péče a České asociace sester – sekce domácí péče

Pracujeme ve prospěch společnosti, ve prospěch země, v níž žijeme, a jejích občanů.

Bojujeme za sebe, za důstojné mzdy zdravotních sester v domácí péči. Za to, aby za stejnou nebo ještě těžší práci měly stejně jako sestry v nemocnici. Zatímco jim se mzdy zvyšovaly, nám ne.

Bojujeme za své pacienty, kteří jen díky nám mohou zůstat doma a nemusejí odcházet do nemocnice.

Požadujeme spravedlnost. Naším cílem je správné fungování domácích zdravotních služeb hrazených ze zdravotního pojištění, tudíž dostupných pro všechny, kdo si zdravotní pojištění celý život platili.

A bojíme se. Bojíme se o zemi, v níž opět domácí zdravotní péči hrozí zánik. V níž by se prováděly jen úkony, které se někomu vyplatí. Kde by i nezákladnější zdravotnické služby byly poskytovány jen jako byznys (a proto by nebyly dostupné pro všechny).

Nechceme se vrátit do totalitních 80. let, kdy lidé s hendikepem žili v ústavech a kdy bylo normální umírat v nemocnici za plentou.

Další informace najdete na www.charita.cz/stavkova-pohotovost.

Charita Česká republika je největším nestátním poskytovatelem sociálních a zdravotních služeb v České republice. Pomáhá rodinám, ženám, mužům i dětem bez ohledu na jejich věk, víru nebo zemi původu. V oblasti domácí zdravotní péče, u jejíhož zrodu v roce 1991 stála, poskytuje jejich 836 sester pomoc 37 400 klientům ročně.

Zdroj: www.charita.cz

Ústřední událost lidské historie

Neexistují žádná vědecká opodstatnění k tomu, aby byla zpochybnována skutečnost zmrtnýchvstání Krista, které je nejdůležitější událostí v dějinách lidstva.

Křesťanství se neopírá o fikci ani o nějaké vymyšlené mýty, ale o konkrétní historická fakta ze života, učení, umučení, smrti a zmrtnýchvstání Krista. Během pouti do Svaté země v roce 2000 svatý papež Jan Pavel II. takto promluvil v bazilice Hrobu Páně: „To je nejsvětější místo na světě. Ten prázdný hrob je mlčícím svědkem ústřední události lidské historie.“

Událost nejdůkladněji potvrzená

Historické údaje jednoznačně uvádějí, že třetího dne po své smrti na kříži a uložení do hrobu Ježíš skutečně vstal z mrtvých.

Profesor Jacques Perret, který byl děkanem Katedry dějin starověkého Říma na Sorbonně v letech 1948–1971, tvrdí, že všichni ti, kteří odmítají pravdu o Ježíšově zmrtnýchvstání, se neřídí vědeckými premisami. Řádná vědecká analýza evangelijních textů hovořících o zmrtnýchvstání totiž vede k závěru, že evangelisté podávají historickou pravdu o tom, co se skutečně událo. Profesor Perret vytýká nedostatek intelektuální poctivosti těm exegetům, kteří odmítají historickou věrohodnost evangelia. Tvrdí, že kdyby nějaký historik v oboru starověku odmítl novodobé metody historického bádání a používal metody, kterými pracují oni exegeti, zesměšnil by se tak v očích svých kolegů. Pro Perreta je zřejmé, že skepse některých badatelů vůči historičnosti faktu zmrtnýchvstání není způsobena objektivními argumenty, ale předpojatostí, předsudky a spíše přejatými předpoklady. Poctivé historické bádání totiž vede k přijetí faktu Kristova zmrtnýchvstání.

Důkazy zmrtnýchvstání

Profesor Klaus Berger, jeden z nejlepších současných německých biblistů, napsal: „Podle židovské tradice bylo třeba k tomu, aby se něco dokázalo před soudem, uvést dva svědky. A tady přece máme dva svědky – Jana a Petra, ale také dva důkazy – dva kousky plátna: Turínské

plátno a Roušku z Manoppella. Jsou to zatím dva věcné důkazy zmrtnýchvstání. Zmrtnýchvstání je faktem, není to teologická metafora. Zmrtnýchvstání je skutečností. Obraz Ježíšovy tváře z Manoppella je první stranou evangelia. Evangelium je text, a předchází mu vlastně onen obraz Zmrtnýchvstání.“

Po sněti z kříže bylo Ježíšovo tělo zavazováno do více než čtyřmetrového lněného plátna. Potom bylo omotáno a ovázáno pásky, přičemž bylo plátno hojně zevnitř i zvnějšku poléváno asi 32 kg směsí myrhy a aloe (srov. Jan 19,39–40). Teprve takto zavazované a ovázané bylo Ježíšovo tělo uloženo do hrobu a na jeho hlavu tam byla položena potní rouška (Rouška z Oviada) a drahocenná rouška z jemného plátna (Rouška z Manoppella). Na Ježíšově pohřebním plátně (Turínské plátno) byl uchován ve fotografickém negativu otisk přední i zadní části jeho těla. Otisknutá podoba Člověka na Turínském plátně je anatomicky dokonalá. Jsou tam viditelné rány po bičování, korunování trním, po nesení kříže atd. Tento otisk není lidským dílem a je průhledně žlutý. Neobsahuje žádné barvy ani jiná barviva. Příze silněji zežloutla pouze ve vnitřní části vláken. Vědecké zkoumání ukazuje, že obraz na Plátně vznikl následkem záblesku silné energie zevnitř, což způsobilo „připálení“ povrchu vláken v průhledně žluté barvě. Otisk se nedá smýt, nedá se nijak odstranit. Obraz je dokonale plochý. Vůbec nepodleh deformaci a ve shodě se zákony optiky je to pravoúhlý průmět.

V prosinci roku 2011 Italská národní agentura ENEA z Centra jaderného výzkumu ve Frascati u Říma prohlásila, že po pěti letech intenzivních výzkumů není současná věda schopna rekonstruovat zobrazení, které lze spatřit na Turínském plátně.

Vědci propočítali, že tajemný záblesk energie, který vedl ke vzniku zobrazení na Plátně, měl sílu 34 bilionů wattů ultrafialového záření ve vakuu. V současnosti na

světě neexistuje zařízení, které by mohlo vyprodukovat záření o takové síle. Nejnovější přístroje dokážou vytvořit záření o síle několika miliard wattů UV ve vakuu.

Myrha přítomná ve vonných mastech, kterými bylo Ježíšovo tělo namazáno, způsobila, že se plátno přilepilo k tělu, a aloe se přičinilo o částečné rozpuštění sražené krve. To umožnilo expertům z oboru soudního lékařství potvrdit, že Ježíšovo tělo bylo zavinuté do Plátna dvě a půl hodiny po smrti a nezůstalo v něm déle než 36 hodin; nezanechalo žádné stopy posmrtného rozkladu. Na Plátně jsou vidět krevní sraženiny a nejsou tam stopy po odtrhávání plátna od těla, takže je naprosto jisté, že nikdo tělo z Plátna nevyjímá. Jakým způsobem tedy proniklo skrz lněnou tkaninu a přitom nenarušilo její strukturu? Odkud pocházelo záření, které způsobilo ustálení tohoto neuvěřitelného trojrozměrného obrazu celého těla na plátně? Jediným rozumným vysvětlením je přijetí reality Ježíšova zmrtvýchvstání.

Druhým věcným důkazem Ježíšova zmrtvýchvstání je otisk jeho tváře na Roušce z Manoppella.

Ten otisk vyjevuje mnoho udivujících tajemství, na něž věda není schopna odpovědět. Otisklo se na jemném plátně nazývaném mořské hedvábí, které bylo nejdražší tkaninou ve středověku. Tato tkanina je průhledná a ohnivzdorná jako azbest. Je možné ji uložit do ořechové skořápky, ale není možné na ni nic namalovat. Odborníci, kteří ji zkoumali, jednoznačně potvrzují, že na ní není žádná barva a že obraz není dílem člověka. Rozbor Roušky z Manoppella přivádí intelektuály k překvapivému odhalení. Ukazuje se, že mrtvá Tvář z Turínského plátna a Tvář z Manoppella si jsou dokonale podobné. Jejich výjimečná, stoprocentní shodnost ve struktuře a v rozměrech představuje matematický důkaz toho, že máme co do činění s toutéž Osobou.

Věrohodnost Nového zákona

Hlavními zdroji pravdy o zmrtvýchvstání Krista jsou texty Nového zákona, které věrně zachycují všechno to, co učili apoštolové, a živá tradice předávaná z pokolení na pokolení ve společenství církve. Křesťané od samého počátku – s velkou odvahou a s nasazením života – hlásali a sepisovali katecheze očitých svědků

umučení Krista, a to hned po oné události. Vědecká zkoumání potvrzují jednoznačně, že texty Nového zákona svědomitě zachycují historická fakta. Ve starověku byly tyto texty nejčastěji opisovány a šířeny. Do našich časů se dochovalo 25 000 rukopisů Nového zákona (pro srovnání: druhá v tom oboru opisování homérovská *Iliada* se zachovala v 643 rukopisech, z nichž nejstarší pochází teprve z 13. století po Kr.). Tak veliký počet rukopisů umožnil dokonalou rekonstrukci originálu. Tak byla tedy autentičnost knih Nového zákona definitivně potvrzena. Žádný jiný starověký text nemá tak silně potvrzenou svoji shodu s originálem. Máme k dispozici 5 656 rukopisů, které obsahují celý řecký text Nového zákona nebo jeho části, 10 000 rukopisů latinské Vulgáty a 9 300 dalších raných rukopisů. Nejstarší z nich, Magdalenský papyrus (P64), v němž jsou fragmenty evangelia podle Matouše, je datován do roku 60 po Kr. Další rukopis nalezený v sedmé jeskyni v Kumránu, papyrus s řeckým textem (symbol 7Q5) s úryvkem evangelia svatého Marka (6,52–53) pochází bezesporu z doby před r. 68 po Kr. Rukopis nalezený v Egyptě Johnem Rylandsem pochází z roku 130 po Kr.; Bodmerův papyrus II z roku 150 po Kr.; papyry Chestera Beattyho z r. 200 po Kr.; Kodex vatikán-

Golgota, místo ukřižování Krista – bazilika Svatého hrobu v Jeruzalémě

ský (obsahující celou Biblii) z r. 325; Kodex sinajský (se všemi knihami Nového zákona a polovinou knih Starého zákona) z r. 350. Kromě toho existuje víc než 15 000 kopií nejrůznějších překladů, které byly pořízeny kolem roku 150 po Kr.

Tato fakta udivují tím více, když je porovnáme s dochovanou starověkou literaturou. Tak například nejstarší rukopis sedmi Sofoklových prací, který dnes máme, vznikl 1 400 let po smrti autora. Nejstarší opis Césarových *Zápisů o válce galské* (58–50 př. Kr.) dělí 900 let od doby napsání originálu. Rukopisy Tacitových *Dějin* (100 po Kr.) pocházejí z 9. a 11. století atd. Žádné jiné dílo starověké literatury řecko-římské nemá tak hojné důkazy dokládající jeho autentičnost jako texty Nového zákona.

Všechny tyto údaje potvrzují, že historická věrohodnost Nového zákona je nepochybnitelná. Je třeba pamatovat na to, že četná archeologická naleziště potvrzují i v nejmenších podrobnostech historickou věrohodnost Bible.

Nejstarší text hovořící o Kristově zmrtvýchvstání (1 Kor 15,3–8) pochází z poloviny 1. století. Známý bibliista Jean Carmignac dokázal, že text originálu byl napsán v jazyku semitském (hebrejsky nebo – což je více pravděpodobné – aramejsky) v jeruzalémském společenství prvních křesťanů židovského původu.

Ti, kteří osobně potkali zmrtvýchvstalého Krista (srov. Sk 1,22), se stali svědky, a byli to svatý Petr a apoštolové, a rovněž, jak píše svatý Pavel: „Poté se zjevil více než pěti stům bratrů zároveň – většina z nich je dosud naživu a někteří zesnuli.“ (1 Kor 15,6)

Informace o zmrtvýchvstání Krista v textech Nového zákona si vzájemně odporují. Jsou v nich stálé, neměnné skutečnosti, takové jako přítomnost žen u hrobu, tvrzení, že hrob je prázdný, ohlášení zmrtvýchvstání, setkání se Zmrtvýchvstalým. Ukřižovaný a do hrobu položený Ježíš je opět živý a spatřen mnohými. Tak tedy evangelisté Matouš, Marek, Lukáš a Jan neličí odlišné příběhy, ale z velmi bohaté tradice a svědectví, jež byly předávány, vybírají nejrůznější podrobnosti, řídíce se přitom situací společenství, kterému píší. Známý teolog John A. T. Robinson uvádí: „Rozdíly v pašijových líčeních jsou úplně stejné jako ty, které

můžeme očekávat v autentických zprávách. Naplánované výpovědi by byly sestaveny mnohem lépe a neshody pečlivě zaretušovány.“ Další významný biblista A. Plummer píše: „Zdání navzdory obtíži při zkoordinování těch výpovědí ukazují na jejich hodnověrnost.“ A Joachim Jeremias, rovněž proslulý odborník na Písmo svaté, dodává: „Vlastně v rozmanitosti osob, okolností, míst se ukazuje prostá vzpomínka na hodiny Paschy a ty, které přišly po ní.“ V evangelijních líčeních zmrtvýchvstání převažuje obrovská radost a touha podělit se o zprávu, že Ježíš je zase živý. Jenom lidem, kteří „ujarumují pravdu v nespravedlnosti“ (Řím 1,18), se pravda o zmrtvýchvstání Krista jeví jako „pohoršení a bláznovství“ (srov. 1 Kor 1,23). Židé nedokázali poskytnout důkaz, který by zpochybňoval skutečnost zmrtvýchvstání. Tím posledním důkazem mohlo být pouze mrtvé Ježíšovo tělo, které ale ukázat nemohli, nemohli je veřejně vystavit, protože jeho tělo nebylo.

Historická jistota

Smrt na kříži byla nejhanebnější podobou exekuce, určenou pro nejhorší provinilce. Za takového považovali Ježíše, poněvadž on tvrdil, že je Bůh. Ukřižovali ho na hoře Golgota. Tělo uložili do hrobu vytesaného ve skále, který patřil Josefovi z Arimatie.

Ježíšův hrob byl zapečetěn, aby nikdo nemohl ukrást jeho tělo. Velekněží se obávali, „aby nepřišli jeho učedníci, neukradli ho a neřekli lidu: »On vstal z mrtvých!« Tento poslední podvod by byl horší než první.“ (Mt 27,64) Pečeť na hrobě byla symbolem římské moci. Zlomit ji a vstoupit do hrobu by bylo velikým přestupkem. Pro jistotu hrob hlídala římská stráž. Události při Ježíšově zmrtvýchvstání vojáky vyděsily – „byli jakoby mrtví“ (Mt 28,4).

Umučení a smrt na kříži byly velkým duchovním otřesem i pro jeho apoštoly a učedníky. Když jim ženy sdělily radostnou zprávu, že Ježíš vstal z mrtvých, připadala jim jejich slova jako „tlachání a nevěřili jim“ (Lk 24,11). Uvěřili teprve tehdy, až potkali zmrtvýchvstalého Pána a navázali s ním osobní kontakt. Přesvědčili se, že to není nějaké zjevení, ale sám Kristus ve svém zmrtvýchvstalém těle. Když se Pán Ježíš ukázal apoštolům, „zdálo se jim, že vidí ducha. Ale On jim ukázal

ruce a nohy: Já to jsem.“ Ježíš překonává nedůvěřivost svých učedníků, vybízí je: „Zmocnil se jich úděs a bázeň a mysleli si, že vidí ducha. Ale on jim řekl: »Proč jste tak rozrušeni a proč vám v srdci vyvstávají pochybnosti? Podívejte se mi na ruce a na nohy; vždyť jsem to přece já! Sáhňte si na mne a uvědomte si, že duch nemá maso ani kosti, jak to vidíte na mně!« Po těch slovech jim ukázal ruce i nohy. A když pro samou radost ještě nevěřili a zůstávali celí užaslí, řekl jim: »Máte tu něco k snědku?« Podali mu kousek pečené ryby. Vzal si a před nimi pojedl.“ (Lk 20,37–43) Podobně Pán překonává Tomášovu nedůvěru: „Vlož si sem prst: hle, mé ruce; natáhni ruku a vlož ji do mého boku a nebud' nevěřící, ale věřící.“ (Jan 20,27)

Apoštolové se přesvědčují, že Spasitel vstal z mrtvých ve stejném těle, ve kterém byl ukřižován. Během čtyřiceti dnů potkali Krista mnohokrát, a tak získali jistotu, že on skutečně žije v těle, které už nepodléhá fyzickým omezením. Zmrtvýchvstalý Ježíš se mohl objevit a zmizet, vcházet zamčenými dveřmi do Večeřadla, protože jeho tělo se proměnilo v *soma pneumatikon*. Tímto termínem se označuje jeho tělo duchové, oslavené, které však nadále zůstalo materiálním tělem, ačkoliv už existovalo v jiném rozměru existence. Ježíšovo tělo se stalo tělem nesmrtelným, oslaveným. Svatý Pavel vysvětluje: „Vždyť v něm tělesně přebývá veškerá Plnost Božství.“ (Kol 2,9)

Víra apoštolů ve zmrtvýchvstání se tedy zrodila následkem bezprostředních setkání s Ježíšem, který se objevoval prostě a jednoduše, bez nějakého triumfování. Apoštolové mohli poznávat jeho hlas, vlasy, rysy tváře a také jeho ruce a bok – spolu se stopami ran po ukřižování.

Setkání se Zmrtvýchvstalým apoštoly zcela proměňují a dávají jim tak velikou duchovní sílu, že úplně všichni jsou připraveni zemřít mučednickou smrtí, poněvadž nechtějí přestat s hlášením pravdy o tom, že Ježíš vstal z mrtvých a je Bůh, což bylo vyznavači judaismu bráno jako největší rouhání. Právě ta neohroženě hlášená pravda o Ježíšově zmrtvýchvstání zrodila křesťanství s jeho nezničitelnou životností, nadšením a radostí ze života – a to i tehdy, když všem připadalo, že Ježíš byl tím, jak zemřel na kříži, definitivně poražen.

Absolutní novost

Ježíšovo umučení, smrt a zmrtvýchvstání jsou absolutní novostí v celé historii víry. V mentalitě starověkých Řeků byla už sama myšlenka na zmrtvýchvstání odmítána jako zcela nesmyslná. Proto přijetí této pravdy bylo nejobtížnější pro lidi pocházející z okruhu řecké kultury. Také z tohoto důvodu se vystoupení svatého Pavla na athénském areopagu vysmívali a znevažovali je, on sám byl brán jako poloviční analfabet (srov. Sk 17,18nn). Podobně to bylo v prostředí židovském: žádný z vyznavačů judaismu neočekával zmrtvýchvstání Mesiáše.

Nový zákon představuje Ježíšovo zmrtvýchvstání jako jedinečnou a neopakovatelnou událost. Je zakořeněna v dějinách a zároveň je překračuje, poněvadž se vztahuje ke sféře nadpřirozené, vymykající se empirickému poznání. Poté, co Ježíš vstal, nevrací se do života na zemi, jako se to stalo v případě vzkříšení Lazara, mládence z Naimu nebo Jairovy dcery, kteří museli později znovu umřít. Ježíšovo zmrtvýchvstání je přejitím jeho člověčenství (s duší i tělem) ze smrti k plné účasti v tajemství života Nejsvětější Trojice. Je to společné dílo Otce, Syna i Ducha Svatého, které ukazuje moc Boha v Trojici Jediného (srov. 2 Kor 13,4; Kol 2,12; Flp 3,10; Řím 6,4). Když Kristus vstal z mrtvých, potvrdil všechno to, co učil a konal v době svého pozemského života. Sanhedrin ho odsoudil na smrt pro rouhání, že on jako člověk se považoval za Boha. Tím, že vstal z mrtvých, Ježíš potvrdil, že je skutečně Bohem a že si právem připisoval jméno Boha: „Dříve než kdy byl Abrahám, Já Jsem.“ (Jan 8,58) „JÁ JSEM“ čili skutečný Bůh a zároveň skutečný Člověk.

Kristus vstal z mrtvých a je stále mezi námi. Pán Ježíš říká: „Ten, kdo uvěří a bude pokřtěn, bude spasen; ten, kdo neuvěří, bude odsouzen.“ (Mk 16,16) Jestliže Ježíšovi uvěříme, navážeme s ním osobní vztah v každodenní modlitbě a ve svátosti pokání mu budeme upřímně vyznávat své hříchy a s čistým srdcem ho budeme přijímat ve svatém přijímání, budeme dostávat „lék pro nesmrtelnost, protilek na smrt“.

Z Milujcie się! 2/2016 přeložila -vv-

Cvičení ve zbožném životě (5)

Opatření proti pokušením třetího nepřitele, tedy ďábla, a nejprve proti pýše, ke které nás nejdříve svádí (Kapitola 23)

Třetí a poslední nepřítel, proti kterému musíme bojovat v tomto světě, je ďábel, který dle slov sv. Jana přichází skrze pýchu, neboť tento hřích jej na samém počátku svrhl z nebe až do propasti pekla. (srov. Zj 12,10) A proto, přestože nás svádí i ke všem ostatním hříchům, je hřích pýchy (což je ten nejošklivější ze všech) spojen výslovně s ním, stejně jako hřích hněvu a závisti, které jsou jeho pokračováním. Proto stejně jako jsem tě vybavil zbraněmi a opatřeními odolat předchozím pokušením, s pomocí Boží ti také ukáží lék i proti tomuto a začnu u pýchy, která je nezřízenou touhou po dobrých vlastnostech druhých pro sebe, kdy člověk touží se zviditelnit nad ostatní a daleko je předčit.

Proto první opatření, které bys měl použít proti tomuto ďábelskému hříchu, je zvážit, jak moc si Bůh oškliví (srov. Sir 10,7) pýchu a jak ji od počátku světa trestal nejen u andělů, ale i u lidí: u andělů to vidíme u Lucifera (srov. Iz 14,12nn) a ostatních padlých andělů; u lidí to vidíme u Nabuchodonozora (srov. Dan 4), Antiocha (srov. 1 Mak 1,54) a mnoha dalších (jak nám ukazuje Písmo svaté), kteří byli skrze tento hřích poraženi a krutě potrestáni. Zároveň můžeme tamtéž nalézt mnohá svědectví (srov. Mt 18,4–5; 20,26–27; 23,11–12), jak obzvláště Bůh vždy miloval a vyzdvihl ponížené, o čemž svědčí nejvíce náš Spasitel (srov. Mt 12,18–21; Flp 2,6–11; Žid 2,6–8) a jeho Matka (Lk 1,48–49).

Druhé opatření je úvaha nad sebou samým, a jak říká sv. Bernard, zhodnocení svého vlastního postavení by tě mělo naučit, čím jsi, a modlitbou bys měl obdržet všechny milosti, abys přijal to, co je nepřijemné. Neboť Bůh miluje duše, které se ponižují a které na sebe pohlížejí bez lichotek a předpojatosti. Zvaž tedy, čím je tvá duše i tělo, a tím více budeš mít důvod k zahanbení a podivu, než setrvávat v pýše a zpupnosti. Zvážíš-li, čím je tvé tělo, uvědomíš si, jak je pomíjivé a schop-

né nemravných činů a jednou se stane potravou červů. Stejně i tvá duše je plná nevědomosti, pomýlení, strachu, což je nejhorší ze všech tolika ohavných činů, kterými urazila Boží majestát. Konečně, podívej se, o kolik je lepší sebe dokonale znát, a o to více bys měl pochopit, že jsi tím, co již řekl Job: „*Člověk zrozený z ženy, jenž má život krátký, ale trápení do sytosti. Podobá se květu, rozkvétá, pak uvadá, bez ustání prchá jako stín.*“ (Job 14,1–2) Neboť jednou ho vidíš šťastného a jednou smutného, jednou zdravého a jednou nemocného, jednou bohatého a jindy chudého, jednou prosperujícího a jednou v potížích, ve hříchu a stále se měnícího. Je zde tolik tváří a protikladů člověka, které lze vidět každý den. Kdokoliv toto tedy dobře zváží a přijme to jako skutečnost, bude tím nejenom překvapen a zahanben, ale bude si toho dobře vědom, a tím se přestane nad druhé vyvyšovat a být domýšlivý. A bude-li na sebe takto pohlížet, bude se sebou vyrovnaný a spokojený. Takto čteme v životě svatých o jednom opatovi, kterého se zeptali, zda je lepší žít o samotě, anebo ve světě mezi ostatními, a jeho odpověď byla, že pokud člověk zná sám sebe opravdu dobře, může bezpečně žít kdekoliv, avšak pokud je stále marnivý a pyšný, nenalezne nikdy pokoj, kdekoliv by žil. Toto si můžeš tedy zapamatovat: že dokonalá znalost sebe sama je prostředek o sobě smýšlet pokorně a žít tak v tichosti a pokoji.

Za třetí, pokud zjistíš, že tebou zmítá nadutost a ucítíš závan ješitnosti, který tě bude vybízet k pýše, že vynikáš nějakými ctnostmi, které ostatní nemají, uvědom si, že ten druhý tě daleko přesahuje v mnoha dobrých vlastnostech, které ty naopak postrádáš. Neboť přestože se nemůže postit více a ty se odříkáš více než on, on je naopak pokornější, trpělivý a naplněn větší láskou než ty, a to jsou ctnosti cennější v očích všemohoucího Boha než ty tvoje. Konečně, pokud se touto radou řídíš, budeš v druhých hledat ctnosti a nikoliv hříchy a u sebe dříve pohlédneš na své neřesti než na své ctnosti a staneš se ochotnějším vidět v druhých ty ctnosti, které ty postrádáš, než u sebe ty ctnosti, které ostatní nemají. Tato úva-

ha tě udrží v pokoře a zažehne ve tvém srdci touhu pokračovat od dobrého k lepšímu a tímto se vyhneš ostrému severnímu větru (Sir 43,20) ambicí a nadutosti, které velice často odvanou milosti Boží a rosou Boží útěchy.

Za čtvrté zvaž, pokud jsi pyšný pro dobro, které jsi vykonal, anebo příkládáš sobě ten největší podíl, přestože jsi všechno přijal od všemohoucího Boha (srov. 1 Kor 4,7; Ef 2,1–10), měl bys chválit v dobrých skutcích nikoliv sebe, ale jen to, co patří druhým lidem. Raději bys měl s bázní Boží prosit, aby ti byla pýcha během konání dobrých skutků odňata a ty se tím stal spokojeným dříve, než tě budou chválit.

Pokud nejsi pyšný na svá dobrá díla, ale na svoje postavení, bohatství a další dočasné věci, které vlastníš, pamatuj, že jsou ti darovány ze svobodné vůle Boží jako prostředek, abys díky nim byl vybidnut více milovat dobrého dárcce; a pokud tak neučiníš, všechny tyto věci ti budou odňaty pro tvoji nevděčnost a budou příčinou tvého velkého trestu a zavržení. Nejsi zde tedy proto, aby sis na sobě zakládal a byl pyšný pro své jmění, ale abys byl stále pokornější a měl spasitelnou bázeň. (srov. Lk 18,9–14)

Za páté, k poražení pýchy a předvádění se (což lidé běžně konají skrze své postavení a bohatství, které v tomto životě mají) je velmi dobrým opatřením opravdově zvážit, jak pomíjející, marnivé jsou všechny tyto věci, stejně jako je život člověka velmi krátký a také nejistý. Je proto velmi užitečné zapamatovat si dobře slova sv. Augustina, která k tomuto řekl: „Pokud se chlubiš svým bohatstvím a svým postavením svých předků, pokud se chlubiš krásou svého těla a na oplátku svět ti vzdává svou poctu, jen uvaž, že jsi smrtelný, stvořen z prachu a do země se také navrátíš. Kdepak jsou nyní ti, kteří měli stejné hodnosti a tituly, které máš nyní ty? Toužili ctižádostivě vládnout celé zemi? Byli to nepřekonatelni vladaři, generálové celé armády? Potrpěli si na velkou a pompézní slávu přehlídek? Je z nich nyní jen pouhý prach? Nyní se jejich památka připomíná jen poskrovnu. Pohled na jejich hroby a uvaž, zda můžeš vyčist, kdo vládl jejich otcům? Můžeš tak rozlišit otroka od krále, bohatého od chudého, zdravého od zmrzačeného?“ Totéž učinil i sv. Jan

Zlatoústý, když řekl: „Přiblížte se ke hrobům těch, kteří byli pohřbeni, a pohleďte na jejich ubohá těla, zapáchající mrtvoly, vnitřnosti, které teď patří červům, a pamatujte si, že takový konec musí být nás všech. Avšak nyní obraťte své oči od jejich hrobů a těl a pozvedněte svou mysl k spravedlivému Božimu soudu, kde bude skřípění zubů i pláč, odkud bude následovat věčná temnota a červi, kteří nikdy nezahynou, a oheň, který nikdy nevyhasne. A pokud rozvažuješ tyto věci rozumně, nemůžeš být pyšným a marnivým pro žádnou časnou a pozemskou věc.“

Za šesté, velmi ti pomůže překonat pýchu, pokud zvážíš, jak Bůh nenávidí ty, kteří jsou nakaženi touto neřestí, a že (jak říká Písmo Sváté) pyšné rozptyluje a ponížené povyšuje (srov. Lk 1,51-52). A nejsou nenáviděni pouze všemohoucím Bohem, ale také lidmi, neboť žádný člověk nestrpí jejich pyšné chování: sami jsou pak mrzutí, když vidí nesčetná nebezpečí, kterými jsou obklopeni ze všech stran, mají strach i podezření, že je zde tolik dalších lidí, kteří se jen chystají po-

mlouvat je a překazi jim jejich pyšné počínání. Je zaznamenáno u jistého krále, který měl být korunován nádhernou a ze vzácných kamenů zhotovenou korunou, že ji vzal do rukou, dlouze si ji prohlédl ze všech stran, dříve než si ji nasadil na hlavu, a takto moudře řekl: „Ó, vznešená, avšak nešťastná koruno! Kdo může vědět, že jsi obtížena strachem, nebezpečím a četnými utrpeními, a třebaže by ses nečekaně postavila někomu do cesty, nebude schopen tě pro tyto těžkosti zdvihnout a důstojně nést.“ Co tento král řekl o své koruně, můžeš ty říci o každé cenné věci, po které člověk touží ve svém životě. Neboť pohleď, že čím více jsou vznešenější a vyžadují si větší péči, tím více přinášejí bolesti. Snaž se tedy, abys své úsilí nevykládal na tyto věci, které tak rychle pomínou a zároveň přinášejí závan pýchy a nadutosti.

Posledním opatřením, jak setřást veškerou pýchu a získat tolik potřebnou ctnost pokory, je přivyknout si a donutit se k různým cvičením v pokoře (která se zdají bolestná a nevábná): například ko-

nat ty nejpodřadnější práce v domě, rozmlouvat s obtížnými lidmi, zaujmout ta poslední místa u stolu (srov. Lk 14,7-11), oblékat se v průměrné oblečení (avšak ne v takové, které by dalo příležitost pokládat je za zvláštní, což by také bylo pýchou), nekonat a neříkat nic, co by se vyznačovalo výstředností anebo vzbuzovalo obdiv u druhých, a konečně často si připomínat pokoru našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista, jeho Matky a také těch, kteří zde žili pokorně a skrytě.

(Pokračování)

Zdroj: <https://archive.org/details/TheExerciseOfAChristianLife/page/n101>
Z knihy *The exercise of a christian life*.
(Sepsáno italsky otcem Gasparem Loartem z Tovaryšstva Ježíšova a v roce 1579 nově přeloženo do angličtiny a rozšířeno o více zbožných cvičení a modliteb než bylo v prvním vydání.
Str. 220-231.)
Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Největší zpráva, kterou dějiny nikdy nebudou moci obsáhnout

- dokončení homilie papeže Františka ze str. 2

A proto uprostřed našeho mlčení, když jsme zticha tak zdrceně, začíná křičet kamení (srov. Lk 19,40) a vzniká prostor pro tu největší zprávu, kterou dějiny nikdy nebudou moci obsáhnout: „Není tady. Byl vzkříšen.“ (Mt 28,6) Náhrobní kámen vzkřikl a jeho křik všem zvěstoval nový život. Stvoření se jako první stalo ozvěnou triumfu Života nade vším, co se snaží umlčovat a tlumit radost evangelia. Náhrobní kámen vystoupil a způsobem sobě vlastním jako první rozezněl zpěv chvály, nadšení, radosti a naděje, který jsme povoláni sdílet.

Včera jsme spolu se ženami nazírali „toho, kterého probodli“ (Jan 19,37; srov. Zach 12,10) a dnes jsme spolu s nimi povoláni nazírat prázdný hrob a naslouchat slovům anděla: „Nebojte se [...] Byl vzkříšen.“ (Mt 28,5-6) Tato slova chtějí dosáhnout našich nejhlubších přesvědčení a jistot, našich způsobů usuzování a vyrovnávání se s každodenními událostmi, a zejména našeho vztahování se

k druhým. Prázdný hrob chce vyzvat, pohnout a vyvolat, ale především dodat odvahy k víře a důvěře, že Bůh „přichází“ za jakékoli situace v jakémkoli člověku a že jeho světlo může dosáhnout těch nejnečekanějších a nejuzavřenějších životních zákoutí. Byl vzkříšen ze smrti, vstal z místa, odkud nikdo nic nečekal, a čeká na nás - jako očekával ženy - aby nám dal účast na svém díle vykoupení. Toto je základ a síla, kterou jako křesťané máme, abychom svůj život a svoji energii, inteligenci, city a vůli vynakládali na hledání a zejména tvorbu stezek důstojnosti. Není tady... Byl vzkříšen! Tato zvěst ne-se naši naděje a proměňuje ji na konkrétní skutky lásky. Jak jen potřebujeme svoji slabost pomazat touto zkušeností! Jak jen potřebujeme, aby naše víra byla obnovena a naše krátkozraké horizonty byly zpochybněny a obnoveny touto zvěstí! Byl vzkříšen a s ním je vzkříšena naše kreativní naděje k vyrovnání se s nynějšími problémy, neboť víme, že nejsme sami.

Slavit Paschu znamená uvěřit znovu, že Bůh vstupuje a nepřestává vstupovat do našeho dění a otřásá našimi jednotvárnými a paralyzujícími determinismy. Slavit Paschu znamená nechat Ježíše, aby přemohl onu bojácnost, která na nás často dotírá a hrozí pohřbit veškerou naději.

Náhrobní kámen prokázal svoji účast, ženy svou a nyní jsme opět zváni vy i já. Jsme zváni rozejít se s jednotvárnými zvyklostmi, obnovit svůj život, svá rozhodnutí a svou existenci. Jsme zváni tam, kde se nacházíme, v tom, co děláme a co jsme, s tou „mocenskou kvótou“, kterou máme. Chceme se podílet na této zvěsti života, anebo zůstat němí vzhledem k dění?

Není tady, byl vzkříšen! A čeká tě v Galileji, zve tě k návratu do času a místa první lásky, aby ti řekl: „Neměj strach, následuj mě.“

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (52)

9. Modlitba a pokoj (Třetí část)

Panna Maria ve svém zjevení dne 1. prosince 1983 podá Cornacchiolovi s jasností své vysvětlení, rozvinuté do šesti bodů:

„a) Všichni ti, kdo se schovají pod můj zelený plášť milosrdenství, budou mnou chráněni.

b) Pokud svět naslouchá tomu, co jsem vždy říkala ve svých zjeveních, můj vliv u Nejsvětější Trojice nebude chybět, aby byl světu ničenému hříchem dán mír.

c) Učte se od mého Syna, který tak miloval lidi země, že dal sebe samého, aby je spasil. Toto je láska a to, jak miloval on a jak vás miluji já v něm, skrze něho a s ním: milujte se, ó hříšníci, jež já miluji, jsem vaše Matka.

d) To, co vám právě řeknu, je neuskutečnitelné, ale připusťme, že by můj Syn odmítl zemřít na kříži, a já bych učinila všechno, abych mohla trpět a zemřít na jeho místě. Vidíte, jak vás miluje Matka, která od vás očekává lásku pro svatě věci vykoupění, umístěné na svatém místě založeném Ježíšem: v Církvi!

e) Za všechno to, co vy děláte pro to, abyste mě uctivali, zvláště tím, že žijete nauku mého Syna zprostředkovanou Církví a její viditelnou hlavou a modlíte se s vírou a láskou *Zdravas, Maria*, já vám slibuji ochranu, požehnání a milosrdenství.

f) V každém vašem dni se všemi prostředky včetně trestu snažím spasit tolik hříšníků, kolik je mi možné, a vytrhávám je z řetězů satanského hříchu.“

Poté, co Maria ve svém zjevení dne 18. července 1992 předem oznámila, že chce být uctívána s titulem „Panna Maria od Zjevení, Matka nevyléčitelných“, se dne 10. září 1996 zjevila Cornacchiolovi znovu, aby ho naučila nové pobožnosti. Bruno právě skončil modlitbu korunky ke svatým Srdcím Ježíše a Marie – modlil se jí, když se procházel kolem kaple letního domu *Sacri* v Circeu – a nacházel se v té chvíli před schodištěm se dvanácti schodky, které vede k malé jeskyni zasvěcené Panně Marii:

„Právě když vstupuji nohou na první schodek, pociťuji v sobě cosi jako překážku, abych vystoupil na druhý schodek, ja-

ko bych byl paralyzovaný. Hned myslím na fakt stáří, ale znenadání je přede mnou Panna Maria od Zjevení, stojící na třetím schodku, po mé pravici. Je oděna oblečením z 12. dubna 1947. Je bosá. Nemá knížku popelavé barvy, ale má ruce sepjaté před hrudí.⁽¹⁾ Je tam, stojící přede mnou, a usmívá se. Já na ni upírám zrak a hledím a setkáváme se očima. V té chvíli jsem ztratil přehled, kde se nacházím.“

Panna Maria začíná mluvit:

„Přišla jsem, abych ti předala dobrou zprávu a umožnila ti poznat úmysl Nejsvětější Trojice. Milost a láska Otce a Syna a Ducha Svatého chtějí darovat další pomoc, aby přispěly na pomoc duším k uzdravení z nevěry a z hříchu, jenž se rozšiřuje v srdcích celého lidstva. Toto má sloužit jako pomoc ke spáse, pomoc mnohým, jak vzdáleným, tak blízkým, v tomto světě ničeném nevěrou. Tato nová pobožnost chce zasáhnout mnohé, kteří ve světě mají zapotřebí milosti a lásky, pomoci k hledání Boha a k upřímnému obrácení. (*Zde se stává poněkud smutnou, pak pokračuje.*) A to zvláště tolik mých synů kněží a také vyšších, kteří snadno upadají do satanova náručí jako suché listí, které padá ze stromu při vanutí větru. Obrácení myslí, srdce a ducha, a to zvláště pro ty, kdo podporují zmatek duší. Hle, proč jsem ti dne 12. dubna 1947 řekla, že mnoho z mých synů se navenek svlečou z kněžského znamení a uvnitř z poznání pravdy

v duchu. Tato pobožnost je pro přemožení satana a jeho pomocníků a bude jako exorcismus vykonaný všemi dušemi dobré vůle, aby se mohla zastavit ďábelská činnost, která působí zatracení duší. Kněz ať je opravdu knězem a křesťan ať je pravým křesťanem v poslušnosti a lásce. Modlit se a dát dobrý příklad je lepší než tolik neúčinných slov. Nezanedbávejte křesťanský život, který je láskou.“

Hle, průběh pobožnosti:

„Zastav se na prvním schodku a dřive, než vystoupíš, učiň znamení kříže, jak jsem ti už řekla, když jsem tě ho učila v jeskyni, s levou rukou na hrudi, s pravou rukou dotýkající se čela a ramenou a se současným pronášením jmen osob Nejsvětější Trojice. Poté, co jste učinili znamení kříže, pomodlete se *Otčenáš, Zdravas a Sláva*. Stále stojíce na prvním schodku, řeknete: »Panno Maria od Zjevení, oroduj za nás a daruj nám lásku Boží.« V té chvíli řeknete jedenkrát *Zdravas* a jedenkrát *Sláva*. Pak řeknete: »Matko nevyléčitelných, oroduj za nás a daruj nám lásku Boží.« Tak to učiníte na každém schodku až po dvanáctý. Když dospějete před jeskyňku, pomodlíte se *Krédo*, které je pravým úkonem víry. Poté vyslovíte prosbu o požehnání: »Kéž nám Pán Bůh dá své svaté požehnání, svatý Josef Boží prozřetelnost a nejsvětější Panna nás chrání a nám pomáhá; ať Pán Bůh obrátí svoji tvář k nám, je nám milostivý a utvrdí nás v pravém pokoji.« To proto, že ve světě již není pokoj. Na závěr se řekne pozdrav jednoty a lásky: »Bůh nám žehnej a Panna Maria nás chraň.«“

(Pokračování)

Z italského originálu „*Il Veggente: Il segreto delle Tre Fontane*“
(Milano: Adriano Salani, 2016)
vybral a přeložil
fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ Cornacchiola zde srovnává toto zjevení Panny Marie z 10. září 1996 s jejím prvním zjevením dne 12. dubna 1947 a poukazuje na shody a zároveň menší rozdíly ve vnějším vzhledu nejsvětější Panny. [pozn. překl.]

Pondělí 22. 4. 2019

6:05 Buon giorno s Františkem **7:00** V pohorách po horách (23. díl): Žákova hora a Devět skal – Žďárské vrchy **7:10** Noemova Archa **8:00** Bůh je s námi **9:30** Harfa Noemova: Jan Zástěra – Korunovace českých králů **10:00** Poklady pod sněhem **11:50** Sedmihlásky (20. díl): Páslo dívka **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:15** Mše svatá z Celostátní přehlídky církevních škol v Odrách **13:20** Příběhy odvahy a víry: Svatý Serafím (7. díl): Na zemi anděl, v nebi člověk **13:50** Outdoor Films s Vítem Kanyzou (78. díl): Mladý filmař s perspektivou **15:20** V souvislostech **15:40** Camino na kolečkách **17:10** Víra do kapsy [P] **17:35** Psi Páně aneb Sněž ten film **18:50** Poslední noc Johanky z Arku: La dernière Nuit de Jeanne d'Arc **20:00** Studio Velikonoce [L] **21:05** Marie z Nazaretu (2. díl) **22:50** Jan Pavel II. v České republice **0:50** Terra Santa News: 17. 4. 2019 **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 23. 4. 2019

6:05 Pod lampou **8:10** Mezi pražci (76. díl): Duben 2019 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V souvislostech **9:40** Meditační kaple sv. Jana Pavla II. v Ústí nad Orlicí **9:50** Muzikanti, hrajte **10:20** Noční univerzita: Pavol Strežo – Život „na bojišti“ **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Výpravy do divočiny: Život za polárním kruhem **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Cesta k andělům (4. díl): David Vávra – divadelník a architekt **15:15** Mosambik – Bom Padre **15:45** V pohorách po horách (23. díl): Žákova hora a Devět skal – Žďárské vrchy **16:00** Kazachstán, poutní kostel **16:50** Cvrlikání (67. díl): Jindra Černohorský **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Sedmihlásky (20. díl): Páslo dívka **18:30** Hermie a přítel v nouzi **18:40** Dávná hrdinové: Zrádná křížovka **19:05** Pomoc, která se točí **19:30** Zpravodajské Noeviny: 23. 4. 2019 [P] **20:00** Missio magazín: Duben 2019 [P] **20:55** Řeckokatolický magazín (198. díl) [P] **21:10** Terra Santa News: 17. 4. 2019 **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Dům ze skla? **23:10** Světlo pro Evropu (8. díl) **23:30** Outdoor Films s Janem Šťovíčkem (49. díl): Napříč Afrikou **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 24. 4. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 23. 4. 2019 **6:30** Noční univerzita: P. Josef Hurt – Biskup Štěpán Trochta **7:35** Hlubinami vesmíru s doc. Petrem Hadravou, 1. díl: Spektroskopie **8:20** Krajané z Gerníku **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Ars Vaticana (19. díl) **9:30** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:45** Volání – Etiopie **11:00** 25. Svatohubertské slavnosti na Kuksu **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Germán Lopéz a Antonio Toledo na Folkových prázdninách **13:25** Charita Veselí nad Moravou **13:35** Skauting je cesta **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Cesta k andělům (5. díl): Ladislav Heryán – salesián **15:15** ARTBITR – Kulturní magazín (73. díl) **15:30** Zpravodajské Noeviny: 23. 4. 2019 **15:55** Ostrov mnichů **17:05** Česká věda **17:20** Egypt – unesené nevěsty [P] **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Hermie soutěž **18:40** Sedmihlásky (20. díl): Páslo dívka

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

18:45 Stíny nad Libavou **19:25** Terra Santa News: 24. 4. 2019 [P] **19:45** Plečnickův kostel sv. Františka v Lublani **20:00** Adorace [L] **21:05** Léta letí k andělům (8. díl): Ladislav Heryán – kněz, ředitel salesiánského střediska v Kobyliších **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Noční univerzita: P. René-Luc – Ve službě evangelia pokoje **23:10** Generální audience Svatého otce **23:30** Příběhy odvahy a víry: Svatý Serafím (7. díl): Na zemi anděl, v nebi člověk **0:05** Víra do kapsy **0:20** Čtvero ročních dob: Antonio Vivaldi **1:25** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 25. 4. 2019

6:05 Putování Modrou planetou: Čína **6:45** Biblická studna **7:50** Proměny Oščadnice **8:35** Terra Santa News: 24. 4. 2019 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Světlo pro Evropu (8. díl) **9:30** Poletuchy: K ševcům do Zlína **10:35** Jan Sarkander (1576–1620) **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Čtvero ročních dob: Antonio Vivaldi **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Cesta k andělům (6. díl): Martin Dejdar – herec (1. část) **15:15** Muzikanti, hrajte **15:45** Řeckokatolický magazín (198. díl) **16:05** Zpravodajské Noeviny: 23. 4. 2019 **16:25** V pohorách po horách (23. díl): Žákova hora a Devět skal – Žďárské vrchy **16:35** Harfa Noemova: Jan Zástěra – Korunovace českých králů **17:00** Generální audience Svatého otce **17:25** Krůček po krůčku – Etiopie **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Sedmihlásky (20. díl): Páslo dívka **18:30** Hermie a jeho přátelé: Buzbyho plážová party **18:35** Sekce pro mládež ČBK **19:00** Večeře u Slováka: 2. neděle velikonoční [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 25. 4. 2019 [P] **20:00** Letem jazzem (1. díl) [L] **21:05** Na křídlech andělů **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny: 25. 4. 2019 **0:30** Skryté poklady: Olga **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 26. 4. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 25. 4. 2019 **6:25** Klapka s ... (66. díl): Alenou Krejčovou **7:30** Noční univerzita: P. René-Luc – Ve službě evangelia pokoje **8:30** Příběhy odvahy a víry: Svatý Serafím (7. díl): Na zemi anděl, v nebi člověk **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** ARTBITR – Kulturní magazín (73. díl) **9:35** Plnou parou do srdce Beskyd **10:15** Ostrov mnichů **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Proměny Oščadnice **13:35** Devítka na Mohelnickém dostavníku 2012 **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Cesta k andělům (7. díl): Martin Dejdar – herec (2. část) **15:05** Víra do kapsy **15:20** Putování modrou planetou: Čína **16:00** Zpravodajské Noeviny:

25. 4. 2019 **16:20** Krasňany [P] **17:00** Missio magazín: Duben 2019 **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Hermie a jeho přátelé: Buzbyho hláskovací soutěž [P] **18:35** Sedmihlásky (20. díl): Páslo dívka **18:40** Výpravy do divočiny: Život za polárním kruhem **19:40** Ars Vaticana (19. díl) **20:00** Noemova pošta: Duben 2019 [L] **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Bábušky z Černobyli **23:20** Večeře u Slováka: 2. neděle velikonoční **23:50** V pohorách po horách (23. díl): Žákova hora a Devět skal – Žďárské vrchy **0:00** Večer chval (76. díl): Současné písně chval **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 27. 4. 2019

6:05 Světlo pro Evropu (8. díl) **6:15** Klapka s ... (67. díl): Jaroslavem Pokorným **7:20** V pohorách po horách (31. díl): Osoblažsko **7:35** Buon giorno s Františkem **8:30** Noeland (38. díl) **8:55** Sedmihlásky (20. díl): Páslo dívka **9:00** Dávná hrdinové: Zrádná křížovka **9:30** Víra do kapsy **9:45** Terra Santa News: 24. 4. 2019 **10:05** Zpravodajské Noeviny: 25. 4. 2019 **10:30** Mše svatá z Národního pochodu pro život a rodinu: katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha Praha [L] **12:00** Angelus Domini **12:05** Večeře u Slováka: 2. neděle velikonoční **12:30** Muzikanti, hrajte **13:00** Národní pochod pro život a rodinu 2019 [L] **14:20** Pod lampou **16:25** Bábušky z Černobyli **17:40** Česká věda **18:00** Příběhy odvahy a víry: Petr Čaadajev (8. díl): Bláznova obhajoba [P] **18:35** Mateřština na Folkových prázdninách [P] **19:05** Lednický park vypravuje **19:30** V souvislostech [P] **20:00** Outdoor Films s Medou a Jiřím Přidalovými (79. díl): Jak aktivně prožít svůj život [P] **21:35** Živě s Noe: Týden v kostce **22:40** Letem jazzem (1. díl) **23:45** Řeckokatolický magazín (198. díl) **0:05** Devítka na Mohelnickém dostavníku 2012 **0:25** Adopce srdce **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 28. 4. 2019

6:05 Krasňany **6:40** Egypt – unesené nevěsty **7:15** Letem jazzem (1. díl) **8:20** Ars Vaticana (18. díl) **8:30** Neboj se doplout aneb Umění doprovázet: Speciál **10:05** Jan Pavel II. a pád komunismu **11:40** Jan Pavel II. na Velehradě 1990 **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Světlo pro Evropu (8. díl) **12:50** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News [P] **13:35** Muzikanti, hrajte **14:05** 25. Svatohubertské slavnosti na Kuksu [P] **14:30** Večeře u Slováka: 2. neděle velikonoční **15:00** Korunka k Božímu milosrdenství z kostela sv. Janů v Brně [L] **15:30** Mše svatá z kostela sv. Janů v Brně [L] **17:30** Dávná hrdinové: Na konci světa [P] **17:55** Sedmihlásky (97. díl): Za kamny v koutku **18:00** Cirkus Noeland (35. díl): Roberto, Kekulín a svatý František **18:30** Víra do kapsy **18:45** Živě s Noe: Týden v kostce **20:00** Koncert Wihanova kvarteta: Šumperk [P] **21:05** V souvislostech **21:30** Jak potkávat svět (67. díl): S Petrem Prokopem Siostrzonkem **22:55** Missio magazín: Duben 2019 **23:45** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **0:45** Mwebare kwija – Klinika v buši **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 22. 4. o 20:05 hod.:

Apoštol (film)

Akim, mladý moslim predurčený stať sa imámom, prechádza krízou náboženskej identity, keď pocíti dotyk Kristovej lásky... Musí čeliť hlbokému nesúhlasu a odmietnutiu od svojej rodiny, čo ho postaví dokonca proti bratovi. Akim sa rozhodne bojovať o ich prijatie skrze svedectvo viery a odpustenia. Film bol natočený podľa skutočnej udalosti.

Utorok 23. 4. o 19:25 hod.:

Fara v meste 3 (filmový seriál)

Často môžu o človeku veľa vypovedať aj obyčajné fotky. Spozná vďaka výstave dievča z fary, kto je skutočne Kave?

Streda 24. 4. o 18:55 hod.:

Koraland 4/7 (animovaný seriál)

Štvrtý diel má pomenovanie Zápas. Hlavnou myšlienkou tu je dôvera v Boha a skutočnosť, že Boh je blízko nás.

Štvrtok 25. 4. o 17:30 hod.:

Doma je doma

(Sloboda za mrežami – život v klauzúre)

Služobnice Ducha Svätého ustavičnej poklony adorujú na úpä-

tí Žobora aj za tých, ktorí si na to nenajúdu čas, ako je rok dlhý. Na otázku, či im nie je ťažko za mrežami, odpovedajú s úsmevom, že okolitý svet je za mrežami. Moderuje Ján Knapík.

Piatok 26. 4. o 17:30 hod.:

Moja misia magazín

V Albánsku sa počas komunizmu vybudovalo približne 800 000 bunkrov. O tejto krajine a o živote kresťanov v nej sa budeme rozprávať s misionárom, pátrom Jaroslavom Čárom.

Sobota 27. 4. o 20:30 hod.:

Don Camillo 1/5 (filmový seriál)

Rozpráva sa s Bohom, ale riadi sa vlastnou intuíciou. Fernandel ako farár bojujúci proti červenému zlu, ktoré zaplavuje Taliansko. Don Camillo je farárom v talianskom mestečku, ktoré sa snažia ovládnuť komunisti, ktorým prekáža, akú moc majú farárovo slová.

Nedeľa 28. 4. o 21:00 hod.:

Medzi nebom a zemou (film)

Mons. Ján Formánek sa cez 60 rokov kňazskej služby prepracoval k hlbokým pohľadom na človeka a jeho situácie. Podelí sa s nami najmä o svoje bohaté pastorálne skúsenosti. Moderuje Marián Gavenda.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

20. – 27. DUBNA 2019

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 21. 4.		PO 22. 4.		ÚT 23. 4.		ST 24. 4.		ČT 25. 4.		PÁ 26. 4.		SO 27. 4.	
Antifona	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527
Antifony	472	528	472	528	472	528	472	528	472	528	472	528	472	528
Žalmy	813	914	813	914	813	914	813	914	813	914	813	914	813	914
Krátké čtení a zpěv	473	529	483	541	488	547	494	553	499	559	504	565	509	570
Antifona k Zach. kantiku	473	529	483	542	489	548	494	554	499	560	504	565	509	571
Prosby	473	529	483	542	489	548	494	554	500	560	505	565	509	571
Závěrečná modlitba	474	530	484	542	489	548	495	554	500	560	505	566	510	571
Modlitba během dne:														
Hymnus	482	541	482	541	482	541	482	541	482	541	482	541	482	541
Antifony	474	530	484	543	490	549	495	555	500	561	505	566	510	572
Žalmy	474	530	484	543	490	549	495	555	500	561	506	567	510	572
Krátké čtení	476	532	486	545	492	551	497	557	502	562	507	568	512	574
Závěrečná modlitba	474	530	484	542	489	548	495	554	500	560	505	566	510	571
Nešpory:														
Hymnus	466	521	477	533	477	533	477	533	477	533	477	533	477	533
Antifony	466	522	478	534	478	534	478	534	478	534	478	534	478	534
Žalmy	466	522	478	534	478	534	478	534	478	534	478	534	478	534
Kr. čtení a zpěv	468	524	480	536	487	546	493	552	498	558	503	564	508	576
Ant. ke kant. P. M.	469	525	480	537	487	546	493	552	498	558	503	564	508	570
Prosby	469	525	480	537	488	546	493	552	498	559	503	564	508	570
Záv. modlitba	474	530	474	530	484	542	489	548	495	554	500	560	505	578
Kompletář:	1242	1379	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1242	1379

Liturgická čtení

Neděle 21. 4. – slavnost

Zmrtvýchvstání Páně

1. čt.: Sk 10,34a.37-43

Ž 118(117),1-2.16ab+17.22-23

Odp.: 24 (*Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho!*)

Nebo: *Aleluja, aleluja, aleluja.*)

2. čt.: Kol 3,1-4

nebo 1 Kor 5,6b-8

Ev.: Jan 20,1-9

(večer: Lk 24,13-35)

Pondělí 22. 4. – Pondělí v oktávě velikonočním

1. čt.: Sk 2,14.22b-33

Ž 16(15),1-2a+5.7-8.9-10.11

Odp.: 1 (*Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Mt 28,8-15

Úterý 23. 4. – Úterý v oktávě velikonočním

1. čt.: Sk 2,36-41

Ž 33(32),4-5.18-19.20+22

Odp.: 5b (*Země je plná Hospodinovy milosti.*)

Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 20,11-18

Středa 24. 4. – Středa v oktávě velikonočním

1. čt.: Sk 3,1-10

Ž 105(104),1-2.3-4.6-7.8-9

Odp.: 3b (*Ze srdce at se radují, kdo hledají Hospodina.*)

Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Lk 24,13-35

Čtvrtek 25. 4. – Čtvrtek v oktávě velikonočním

1. čt.: Sk 3,11-26

Ž 8,2a+5.6-7.8-9

Odp.: 2ab (*Hospodine, náš Pane, jak podivuhodné je tvé jméno po celé zemi!* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Lk 24,35-48

Pátek 26. 4. – Pátek v oktávě velikonočním

1. čt.: Sk 4,1-12

Ž 118(117),1-2+4.22-24.25-27a

Odp.: 22 (*Kámen, který stavitelé zavrhl, stal se kvádrem nárožním.* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 21,1-14

Sobota 27. 4. – Sobota v oktávě velikonočním

1. čt.: Sk 4,13-21

Ž 118(117),1+14-15.16ab-18.19-21

Odp.: 21a (*Děkuji ti, Hospodine, žes mě vyslyšel.* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Mk 16,9-15

PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

TVŮJ KŘEST A BÍŘMOVÁNÍ

• **S PROMLUVAMI PAPEŽE FRANTIŠKA**

Radek Tichý • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Základem knížky je devět promluv papeže Františka věnovaných křtu a bířmování. Kněz Radek Tichý k nim připojuje svoji úvahu, inspirativní slovo církevních otců, otázky k zamyšlení a osobní modlitbu.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 101x165 mm, 80 stran, 129 Kč

MILÝ JIDÁŠI... • DOPISY OČITÝM SVĚDKŮM VELIKONOČNÍHO PŘÍBĚHU

Pavel Obluk • Redigovala Ludmila Martinková

• *Odpovědný redaktor Pavel Mareš*

Co viděli a jak se cítili svědci posledních Ježíšových dnů? A jak jeho příběh prožíváme my? Ať už jdeme vědomě za Ježíšem, nebo jen tak procházíme okolo, dveře velikonočního příběhu jsou otevřené... Autor dopisů je plný radostného úžasu nad tím, jak živé a aktuální jsou texty Nového zákona a jak dobrodružný může být dialog s konkrétními lidmi přes propast dvou tisíciletí. Chcete-li, můžete se k tomuto dobrodružství prostřednictvím této knížky připojit.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 120x160 mm, 192 stran, 229 Kč

niternou spřízněnost obou velkých žen církve. Edita Steinová se cítila být učednicí velké španělské svěťce. Jak říká v úvodu ke svému spisku, „rádi bychom si do dnešní doby odnesli něco z ducha této velké ženy, která ve století bitev a zmatků projevila neuvěřitelné zakladatelské úsilí. Ať nám ona sama dá požehnání, aby na tento malý portrét jejího života a působení dopadl alespoň některý z paprsků jejího ducha, jenž by se dotkl srdcí čtenářů“.

Karmelitánské nakladatelství

Brož., 101x165 mm, 104 stran, 149 Kč

JAKÝ JE ISLÁM?

ISLÁM • PRO TY, KDO O NĚM CHTĚJÍ MLUVIT, ALE ZATÍM O NĚM MNOHO NEVĚDÍ

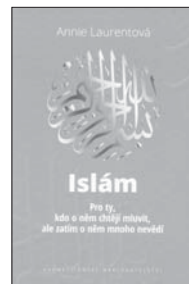
Annie Laurentová • Z francouzštiny přeložila Marie Benáková

• *Odpovědný redaktor Pavel Mareš • Úvod Stanislav Přibyl, generální sekretář ČBK • Předmluva Rémi Brague*

Knihla dává precizní a vyvážené odpovědi na všechny podstatné otázky, jež vyvolává islám v současném světě. V době, kdy emoce převládají nad racionálním přístupem, jde autorka odvážně do hloubky. Není naivní a nepotřebuje ani přehánět. K muslimům a islámu máme podle ní přistupovat s respektem, ale zároveň jasně a pravdivě. Kniha nezastírá, že islámské pojetí člověka, jeho práv a svobod, společnosti i politiky naráží na samotné základy evropské civilizace. Autorka rozebírá mimo jiné tato témata: Nedotknutelnost Koránu. Taqija – smí se muslimové vzdát svého náboženství? Může se islám oprostít od terorismu? Mučednická smrt v islámu a v křesťanství. Islám a sexualita, nadřazenost muže nad ženou. Prekérní postavení křesťanů v zemích s muslimskou většinou.

Karmelitánské nakladatelství

Brož., 135x204 mm, 248 stran, 389 Kč

ŽIVOTOPIS SVĚTICE

LÁSKOU ZA LÁSKU • ŽIVOT A DÍLO SVATÉ TEREZIE OD JEŽÍŠE

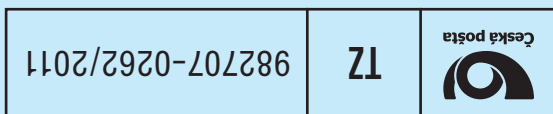
Edita Steinová • Z němčiny přeložil Zdeněk

Jančařík • Odpovědná redaktorka Ludmila Martinková

Brilantně a přitom vroucně napsaný životopis sv. Terezie z Ávily z pera Edity Steinové ukazuje

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o.,

Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1